

ACC. N:R M. 10962:1-13.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Ellida Ohlsson*
Härad: *Vimmerby* Adress: *nr. 5 Lovstap, Skurup*
Socken: *Skurup m. fl. s:n* Berättat av: _____
Uppteckningsår: *1949* Född år *1889* i *Skurup*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Platsen för vigsel och dop. s.

Lu F 68.

Svar i pågelistan nr 68

Platsen för vigsel och dop.

Vigsel har förättats såväl i hemmet, i kyrkan
ö i prästgården i alla platserna har förekom-
mit samtidigt i än kan det ansetts finast i kyr-
kan ö än i hemmet i enklart i prästgårdens cepe-
ditions rum. Därför är det omöjligt att säga vad
för slags folk det var som vigdes hemma eller i
kyrkan. Stalas förekom alltid i samband med
vigsel var en vigsel förättades allt efter råd i
fägenhet i prästens döttergärde var berörande
dels av om han blev bjuden i dels på om han
var rinnod om han var folkkär eller tögdragen.
På minns jag själv från min barndom, det var
i 1896, ett enkelt bröllop med vigsel i ett litet
hus nära hem där man stod på vänstert sidan för med
prästen i dörren fick honom att föreställa vigsel i hemmet
att det i detta särskilda fall var i brudgummens hede vint

Luv F 68.

ACC. N:R M. 10962: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

särskilda orsaker i var ett undantags fall, där prästen
efter vigslen satt bland gästerna, stoft & gramma, i
drack kaffe med en mästare som icke med, sitt.
keltöcharer uti på gärdar & väntade emedan hem var
för fin att gå in.

Rekt i vännen som gramma till jämst brudens
hem utgjorde vid alla tillfällen bröllops gästerna
och så brudparets umbronde folk om de haft tjänst & för-
hållandet varit god vilket var vanligt. Gästerna sam-
ledes & över var efter vår vigslen skedd i hemmet
(brudens), men brudparet skulle inte visa sig för
gästerna förrän vid vigslen utan höll till i ett rum
för sig. Det kunde vara såväl borgare brudebrud-
par som kontrakterade ur de fattigare klasserna
som vigdes i hemmet men jämst brude klassen
i i brude hemmen fanns ofta för särskilda brud-
pallen. De flesta brude vigslar jag minns från min
barndom & som jag kunde minna berättat om förut
der

ACC. NR M. 10962:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

i hemmen n.b. om man vigde borsars prästen. På
under tiden 1870-1900.

Kyrkans brölloren voro vid samma tid en
vitt skildad sak, de alla finastes brölror med
stas i ståt, sällan förekommande o de enklastes
vigrel i samband med Guds tjäns ten på ön-
dagen, då det kunde vara flera par t.ex. intill
påk o vid Michaeli. Då kom brudparen upp
till altaret med varsin vittnen som ingjön stån
mede nedan på i regel två yngre personer en av
varsin från en släkting till värderna av hofschenterna.
På vigdes i regel i måfrosundlingarna ättningarna,
trögare, tjänare i armat mofolk när man inte
föredrog prästers expeditioner. På vigdes anförande
till 1881 i Gårdsströ kyrka då vid samma
tillfälle tre brudpar. Sedan, men år 1885 vigdes
någon präldras, av samma samhells klass, på par-
tens. i Skarp, båda sätter. Var således förmitt

Samtidigt: kan det varit kan nog åtminstone
delvis berott på märken. Blygdet i primordiet
kan kontraherarna ha såhitt också spelat en
i oansenlig roll. Fjäder kan jag se många
enkelte vigslar, med endast ett par vittnen,
kyrkorna vid guds tjänst före eller efter pre-
dikan o så förekommer ar i dag.

Vid återkomsten till hemmet, brudens och smä-
re ibland brudparets nya hem väntade gäster-
na o kalas hölls o kallus efter rid i lag utant
så gott man kan för släkt o vänner. Både brölloren
var för på 1800-talet stora giller med förning till
siväl första som andra dagens gille från gilles-
lagets, här i förmyndig till och med gäddar när
det var brölloren i några av de stora och medelstora
gårdarna på 30-40 till. Så omkring 1870 då man fjä-
rade ju gädd i en gård till o för förning även till andra
gilla. Vigsel i hemmet där.

5
Något som var mycket vanligt före till en an-
visning i prästgården. Det var alltså inte betänkt
vara några särskilda omständigheter som varit
anledning till denna diskreta form av visning,
fäst det var ju förhållanden över det, utan många
har föredragit den ordens därför att de inte
vart betraktade som offentlig betänkt, de ha hänt
sig besökte de som varit för mål för allas inter-
se, det fanns folk i kyrkan för, & varit ordens
för att de skulle bli diskretiserade i detta sig.
Det kändes då tryggare på pastor expeditionen
med ordens prästen & ett par andra anförande
när man inte velat besöka den
i kraft det så i hemmet att man ansåg sig vara
lynda präst & kyrkan. Over var visning föreställd
i prästgården väntade samma klaga gester i hem-
met & bröllop till. Under alla omständigheter
vill nog fäst vid att brölloret & fick visning för

gästerna följde vid eller efter vigseln då man lyfte
rustack. Dem i tid som jag minns vid ett glas vin
vid slutet av 1800-talet. Det inga särskilda omständ-
igheter förelåg kallas som nämnts kalaset i brudens
hem i beteckningen av hennes föräldrar, de gjorde
bröllof för dottern i gjedningen gick nog knappast så
långt ut i brudgummens stakt som i brudens i
det var nämnts brudens föräldrar "gilles lag" bland
d oshylda som var bjudna. Ungdomen från både länder
var med.

Kontra beaktas var brude folk var som nämnts med
bland gästerna i var de unga oshylda väntade
man en bra present därifrån. Var det en pige som
hunnat länge i en gård eller vida längre tid "hunnat
i gård" där var det ganska vanligt att ha brude-
folket "gjorde bröllof" för dem eller henne i rätt le-
i såväl pige som dräng kunde få både po. pengar
i armar för bröl i hemgift därifrån, det betraktades

som en ära för alla parter. Latta så länge fortjänar
jag som tjänat bistat en på samma plats, mest
i efter rekultiverat allt oroligare förhållande.
Hemma vid sig har så vitt jag vet inte nämnt
vett förkommit efter rekultiverat. En tid i de se-
naste tiotalen har det varit allmänt att man mest
vett för att viga mer i alla senaste tid tycks det
som man allt mer gått in för kyrkovigsel med
gäster i stas eller ekla med en par vittnen.
Även en form av vigslar; hemmet fortjänar
att nämnas nämligen: Vigsel vid sargaffiden.
d. v. s. en hastigt ordnandet vigsel med en br-
den ännu lög i barnsäng, så att barnet kom-
mit före bröllopet men efter lysningar. Man var
angående om att bli gift när omständigheterna
blivit sådana i för barnet älska i vigdes så snart
sig göra lät efter födseln. Det var en gemensamt i näm-
der med något av kända i Trane i barns var ihig i

ACC. N:R M. 10962:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

vid en sidan rigel fanns, och inga gästbänkar
för äldre nykter i vittnen.

Dag. Platserna för dog på under tidernas
topp förskjutits ganska väsentligt. För mitt
skelshifet ungefär var det ofta vad jag kan
finna vanligt i de enkla hemmen att joda-
arna tog barnet med sig till prästgården i
fick det dopat där. I de flesta kyrkorna fanns
då ingen egen värmearranging i den enkla
befolkningen ville inte besöka prästen i sin egen
eller riskera att nekande att ta utom man inte
var särskilt ofeliskt kyrko-besökare i dåligt
välstånd i bekant med honom. Det var ju också
så att man skulle göra lite mer av det hela om
prästen skulle komma till att enkelt komma, något som
man ju också bjöd prästen på när det var "krist-
nagill" (dop = kristen).

I bondgårdarna däremot användes prästen att

ACC. N:R M. 10962:9.

LUNDS ~~UNIK~~
FOLKMINNES
XARKNA

FOLKLIVS/

komma i djupa barnet i gästernas rum.
 När kyrkan så blev upprättad i prästerna men
 i men kom att arbeta för att döpen borde förättas
 inför församlingen i kyrkan blev det allt
 vanligare i de dagar där jag tjäts varit med
 som fadder i kyrkan år 1905 tals (mkt. 1908-10)
 har det varit i kyrkans rum, med två eller flera fadder
 var, omedelbart före vigelsan men efter som
 man ring ring, det har s. a. s. ingått i guds tjänsten
 i inför menigheten. I kyrkan, som är en stor församling
 kunde ibland förättas flera dagar på
 en gång till inkomst 1920 tals i denna då
 det blev allt mer vanligt att barn föddes i kyrkan
 födde vissa barn på B. B. i de döpta där. Detta
 är en red som på alla rätta tiden åter tycks
 arbeta då man för prövat till att anse att
 doprens sakrament inte bör utövas på en
 sitt sammanhang med guds tjänst förändret.

Ältså var man ansett barnlopt barn en förtä-
ring som vid de församlings löst o ej en enskild
angående endel i det mesta för länge fram i tiden
man kommit. Detta i tid som jag minns. Hvar
kan det också ha inverkat på den äldre Tordens-
nöt dog inför endast en jätal vittnen att man
från måste läsa efter märken i some ä barnets
vägar, en analogi till blyggheten inför regelns
formulas, man var rädd för att läsa fel.

Barnlopt var varit förenade med kalas = hus-
dagille ut den omfattning som den sociala stäl-
ningen medgar. Stora gille, att liksom vid bröl-
o begravning, med samma förmåga i samma gäs-
ter som jag nämner i samband med brölloget men
skall mindre annandags gille än då, hölls i brud-
gårderna där barnet ofta var rätt gammalt för
att underen skulle ofta med den tillägssträng
som att ståt gille förde med sig. I åttio-tio

ACC. NR M. 10962:11.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

på 1870-80 talet. Så blev det allt färre som man
kom med till på rangskalan allt enklare halas
öfver gästerna men föddes snart man ha (att
spås hälla barnet till dopet gillades inte av det
äldre prästerskapet) att föra barnet till prästgä-
der i "hälla gylten till dopet" eller på kristnaden
i de skulle bjudas på något till trofasthet det var.

Om dop förrättats i skistan & varpå kan jag
aldrig hört. Dop funtes hade på sin plats inne
i kyrkan i så fall skulle det ha varit barn som
ansatt för andra o.s. rådernas barn då man på inte
riade vid något råderna. Tigit i hans barn var ju
en del av honom själs, jag kan dock som nämnt inte
hört & kan inte säga.

Att prästen bjöd på något vid bröllop & dop kan
jag aldrig hört & det är ju förklaringen var kan
brudekåden i hand. Prästen i med den lättsämda
brudekåden säga, skulle bara ha men aldrig ge
igen.

Ännu vid slutet av 1800-talet förekom här mid-
dags när barnet ej sig ut att bli vid liss tiller
men hemmet hämta prästen. Man var särskilt
mär om att ja kristnat barnet innan det dog & jag
har hört om ett fall då en gammal knäckt gav
en pojke mid dag. Pojken dog emellertid
ja & blev riktigt döpt. "Han blev döpt tre gånger
först döpa Hölén som & en prästen" & han le-
ver än & är nu c:a 50 år gammal.

Hjyker togning i hemmet har jag aldrig hört
något fall av men otvivelaktigt är inte att så skett
i samband med nattvardsgång i hemmet av
värt sjuk kvinna som inte kommit kyrkostoga
i vanlig ordning då ingen kvinna gick till
nattvarden för än som först "gätt" i sjukhuset
barnsörd. Till detsamma sjuk personer kallades i regel
prästen för att ha skallen undfå nattvarden. Då
kunde naturligtvis barnet döpas samtidigt om

18.
om det fogat sig så olyckligt som jag här antygt.
Psykiatring har förekommit fast allt mera
sällan ett tiotal är in på 1900-talet i de mindre
landsförsamlingarna. I de större med sam-
hällebildningar var den nästan helt ur bruk
redan de första åren av 1900-talet. Så skilde
ett 10-tal är på brukets uppkomst här i Söms-
tropps församling i den nära intilliggande
större Skurups församling, där gick ännu 1900
kvinnorna allmänt i kyrka o bruket uppkom där
efter tröst medan omkr 1904 då jag gick i lärar-
mästar i Skurup begrepp över att bruket uppkom
i ordet en annan kvinna som fött barn medan
det var allmän red inte ville bryta däremot utan
följde gammal vana fast hon blev betittad redan då.
Tivst hade det varit en ära både att gå i kyrka o
att följa en gift kyrkogångskvinna, en att gå i kyrka
i följe en kvinna som fött skalle stå skrift därefter
att hon fött ett oäkta barn, det ansågs för skam.